

{ אז נדברו }

פרשת ניצבים תשע"ט -- ראש השנה תש"פ | גליון מספר: 436 | לסדר: "את החיים ואת הטוב"

להצטרפות לשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

ניתן להשיג עלונים יחידים מגדי
שבוע בבני ברק ברחוב חזון איש
34 (פינת זסלר מש' דרייפוס)
0527117271

וברח' הרב גנחובסקי 26 קומה א'
קרית הרצוג.

גיליונות יחידים **במושלבים**
בר אילן 39 קומה א'

ובביתר עילית רחוב החוזה
מלובלץ 19/3

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תכל'ס... קצר ולעניין: על רגל אחת: מה זה ראש השנה!!!!

אה... שאלה חותכת!!! קצר ולעניין!! על מה לחשוב! מה הנושא של ראש השנה על רגל אחת!

אז ככה: אין בעיה... אני מוכן להגיד את זה בתמציתיות במילה אחת... אבל קח בחשבון שאחרי הכל במילה אחת אפשר לומר מילה אחת... ובכן: העניין הוא כך:

בראש השנה לפני התש"פ שנים התחיל סיפור שעדיין לא הסתיים... וסוף הסיפור תלוי בידיים שלך... מעשה שהיה כך היה: הקב"ה רצה שותפות!!! רצה בן זוג!!! ובשביל זה הקב"ה ברא עולם שלם... וביום ששי הוא ברא את האדם הראשון והוא רצה אותו שיהיה שותף שלו!!! מה זה שותף??? מה הכוונה שותף?? הסמל ודוגמא לשותפות זה חיי נישואין!!!

הבעל- הוא בעל הבית... הוא מביא את הכסף... הכל פה שייך לו... והאישה?? מה היא מביאה?? עקרונית היא לא מביאה שום דבר!!! היא צריכה להביא רק משהו אחד ויחיד: **את עצמה!!!** היא מכניסה את עצמה תחת רשות בעלה... היא מקבלת על עצמה להיות שלו!!! להיות איתו!!! לגמרי איתו בכל מצב ובכל מחיר!!! זה הכל!!! כשאשה מביעה נכונות להיכנס תחת רשות בעלה ולהיות שלו... **זה התונה!!!** כאן נבנה פה בית שמורכב משותפות גמורה... הבעל מלך!! והאישה היא הממליכה!!! הממלכה הזו בנויה מהרכב של שניהם!!!

כמה שהבעל יהיה חזק וגדול וכוחני ושווה וחשוב הרבה יותר מאשתו... אבל תמיד יהיה לה כח שווה אליו!!! היא יכולה לחתום את הצ'קים בדיוק כמוהו... כי הוא מלך בזכותה!! היא המליכה אותו עליה!!! ממילא היא שווה לו!!! היא אשתו כגופו!!!

זה בדיוק הסיפור בבריאת העולם... הקב"ה ברא את העולם בשביל מטרה אחת ויחידה... הוא רצה בן זוג!!! הוא ברא את האדם ורצה שהאדם הראשון יהיה שותף שלו!!! במה???

תביע נכונות להיכנס תחת רשותי ולהיות שלי! להתאחד איתי!! לגמרי איתי!!! בדיוק כמו אשה שמכניסה את עצמה תחת רשות בעלה... **דא עקא!!!!** שהנכונות הזו חייבת להגיע מרצונו האישי של האדם... כמו בקידושין שהם יכולים לחול רק מרצון האשה... ככה הקב"ה הציב נישואין ושותפות לאדם הראשון... ואדם הראשון סירב... הוא לא הסכים להיכנס תחת חסותו של הקב"ה... (הוא רצה לקבל מידע מעין הדעת... בקיצור: להסתדר לבד...) אם אדם הראשון לא מעוניין בנישואין... אי אפשר לחייב אותו... והקב"ה מגרש אותו... בדיוק כמו אישה שלא מעוניינת בקידושין... לא אז לא... ומאז הקב"ה בלי בן זוג!!! אין תכלית לבריאה... כל המטרה של הקב"ה בבריאה הייתה שיהיה לו בן זוג... אבל מה אפשר לעשות... הוא לא רוצה... וככה הקב"ה מחכה עשרים דורות... מחכה שמיישהו כן ירצה... עשרים דורות הקב"ה כועס... אין לו שום סיבה להמשיך לקיים את העולם... עד שפתאום הגיע מיישהו אחד ויחיד... קוראים לו אברהם אבינו!!! והוא הראשון בבריאה שרצה!! הוא פנה לקב"ה: אני רוצה להיות שותף שלך... אני רוצה להיכנס תחת חסותך... להיות אחד איתך!!! הקב"ה בודק אותו הדק היטב... הקב"ה מעמיד אותו בעשר ניסיונות לבדוק אם הוא באמת "בעניין..." ומצאת את לבבו נאמן לפניך... מזל טוב בריאה!!! הגיע התיקון השלם!!! הבריאה הגיעה לתכליתה!!!

כעת הסתיים הסיפור!! היה אדם אחד ויחיד שלא רצה להיות שותף!!! הגיע אדם אחד ויחיד שכן רצה להיות שותף... וזהו... זה מספיק... לא צריך יותר מאחד... עקרונית כאן נגמר הסיפור... מכאן ואילך כולנו אמורים להיוולד בכלל בגן עדן... אנחנו אמורים להיוולד לעולם מתוקן... להיות עוד אחד ממיליארידי צאצאיו של אברהם אבינו שמקבלים הכל על מגש של כסף... הוא עבד קשה בשבילנו... ואנחנו כבר נולדנו למצב מתוקן... אבל לא!!! אברהם אבינו במעמד ברית בין הבתרים התפלל לה... אנה ה... אני רוצה שתתן צ'אנס לכל אחד ואחד מהצאצאים שלי להיות אברהם אבינו בעצמו!! שלכל יהודי יהיה הזדמנות אישית לבחור בה' כשותף... (ס"ם אל תשכח שכל תכלית הבריאה שלא יהיה נהמא דכיסופא... אם כל צאצאים אברהם אבינו יולדו כבר למצב מתוקן... אצלם זה כבר יהיה נהמא דכיסופא... לכן אברהם אבינו מבקש מהקב"ה... שיהיה צ'אנס לכל יחיד ויחיד מהבנים שלי שיזכה להיות אברהם אבינו בעצמו...) זהו!!! כאן אנחנו עומדים בערב ראש השנה שנת התש"פ!!! כל אחד ואחד מאיתנו עומד לבד לבד מול אבא שבשמים... כל אחד מאיתנו נמצא לבד בעולם... כאברהם אבינו בשעתו... והקב"ה נותן לי ולך צ'אנס לבחור בו כשותף... להגיד לקב"ה בשקט בשקט: אבא שבשמים אני מעוניין בך!!! אני רוצה להיות איתך!! לגמרי איתך!! אני הבן זוג שלך!!! אה... ומה עם הבקשות הפרטיות?? לא!! אל תדאג!!! יום אחרי החתונה הגברת מתקשרת לבעלה עם רשימת קניות... תקנה לחם, חלב, עגבניות, מלפפונים, ביום שאחרי החתונה האשה כבר מבקשת רשימה של בקשות... לא בשביל עצמה אלא בשבילנו... בשביל המשפחה... אנחנו כבר אחד!!! אבל ביום החתונה עצמו?? ביום הנישואין אני מבקשת בקשה אחת ויחידה: אני איתך!!! אני רוצה להיכנס תחת רשותך!!! זה הכל!! זה הנושא... יום אחרי שאברהם אבינו בחר בקב"ה... מכאן ואילך הוא תיקן תפילת שחרית... לאברהם אבינו כעת יש רשימות ארוכות של בקשות... הוא הגברת של הקב"ה... יש כאן עולם שלם שצריך לטפל בו... יש בלי סוף מה לבקש ומה להתחנן... אבל זה כבר שלב אחד אחרי!!! שלב אחד אחרי ראש השנה!!! אבל כעת ביום הנישואין?? כעת ביום שהקב"ה מציע נישואין לכל אחד ואחד מאיתנו... ביום הזה אני צריך להגיד לקב"ה מילה אחת: אני רוצה אותך!! להיכנס תחת רשותך!!! זהו!! זה הכל!!! עד כאן במילה אחת מה עניינו של "אורי"- זה ראש השנה... שזוכה כל אחד מאיתנו לעשות קורת רוח לאבינו שבשמים ולשמעו בת קול שמכריזה ואומרת: מקודשת!!!! מזל טוב ראש השנה...

נאחל ונברך את כל קוראי גיליון אז נדברו,
(וגם מי שלא...) בברכת כתיבה וחתומה טובה,
ימלא ה' משאלות לבנו לטובה, שנת רצון
וברכה, שנה של גאולה וישועה בכלל ובפרט,
שנה שזוכה בה לגאולה שלימה בביאת גואל
צדק ובבנין בית המקדש אמן.

ניתן לקנות את הקונטרס

אחות קטנה

ובו מאמרים בענייני ימים הנוראים
והמסתתף.

בפלא': 0548446691

כמו כן ניתן להשיג חוברת זו אצל
הנציגים הממונים שבישיבות.

**כמ"כ: נשאה כמות מצומצמת מהחוברת
"בשובי לירושלים ימים הנוראים",
משנה שעברה, ניתן להשיג במוקדי
המכירה בבני ברק בלבד.**

ניתן להשיג במוקדי המכירה כדלהלן:
ירושלים:

מרכז העיר: רחוב נחמיה 10.

בית וגן רח' הרב פרנק 29 קומה ב'

נווה יעקב - 0527171721

רמות- רובין 47 קומה ב'

רויממה: המ"ג 31. 0527682281

גבעת שאול: בן עוזיאל- 0548491554

ביתר עילית גבעה ב' אזור רמי לוי 0548450998

בני ברק: קבוץ גלויות 9

משפחת בויס רחוב השלושה 11.

חזון איש 34 (פינת דסלר- דרייפוס) - 0527117271

(ניתן לקבל גיליונות נחידים מידי שבוע בכתובת זו)

בית שמש: נהר הירדן 9 רמה ב', מ'ש' צוויבל.

אשדוד - 0504120311

אלעד - 0548418684

קרית ספר: מרומי שדה 3 052-7174781

ברכפלד - 05333109169 (כולל עטרה)

(שלמה)

גרין פארק - 0527644795

אופקים: שפירא 0534112035

נתיבות - 0548473542

צפון: חיפה: הדר, שכפולית רחוב ביתר.

נווה שאנן: חניטה 81 משפחת זלושינסקי

**רכסים: הורדים 4 א' משפ' קריצלר לתאם
0548415410**

כרמיאל - 0527136165 משפחת שטיימן.

צפת - 0548449816 משפחת יעקובוביץ.

החוברת נשלחה למנויים במייל. ניתן לקבלה.

הרפנו!!! ודעו!!! כי אנוכי אלוקים...

הרפנו ודעו!!! שתי מילים שצריכות להוביל אותנו בימים אלו... סו"ס נגמרו הבחירות וכבר שמחנו שאין שמחה כהתרת הספקות... והנה התברר שהיא ודאות רק מעצימה.

אז זהו!!! הגיע הזמן לשים בצד את כל הדאגות המיותרות ולהוציא מספר התהילים את השני פסוקים!!! שלפני הפרק "למנצח לבני קורח מזמור..." כן... פרק מ"ז בתהילים הוא פרק שאנחנו אומרים אותו שבע פעמים לפני תקיעת שופר... **כפרק הזה אנחנו ממליכים את הקב"ה**... אבל **כפרק אחד שלפני כונו!!!** בשני פסוקים האחרונים שלו... כתוב שם שני פסוקים שמאוד מאוד נוגעים אלינו: דבר ראשון:

הרפנו ודעו!!! תרפנו... תזוזו לצד... תזיזו את הידיים שלכם לצד ואז תדעו... מה תדעו??? **כי אנוכי אלוקים ארום בגוים ארום בארץ**... והפסוק הבא אחריו: **ה' צבקות עמנו משגב לנו אלוקי יעקב סלה!!!** מה כתוב בשני הפסוקים האלו???

אנחנו תופסים חזק את המושכות... תופסים חזק את ניהול העולם... אנחנו מפחדים שאם רגע אחד אנחנו נשחרר אחיזה הכל יתפרק לנו מול העיניים ואוי ואבוי מה יהיה... **אז הקב"ה מרגיע אותנו ואומר: הרפנו!!! זוזו לצד!!!** זה בסיידר... אם תרפנו ותזוזו לצד... אתם פתאום תגלה שאני מסתדר גם בלעדכם... וארון נושא את נושאי... ואני יכול להרביץ את צאני ולהנהיג אותם גם לבד... עד הבחירות היתה חובת ההשתדלות... לא יכולנו לגמרי להרפות... אפילו שגם אז ארון נושא את נושאי... אבל עדיין יש מצוה בכתיף ישא... אבל אחרי שאנחנו מצידנו עשינו הכל!!! **כעת הרפנו!!!** תזיזו את הידיים שלכם... תנו לרבש"ע לנהל את העיניים ותשננו לעצמכם את הפסוק: ה' צבקות עמנו משגב לנו!!!

כעת מה שנדרש מאיתנו זה לברך ברכת "על נטילת ידיים" וליטול ולקחת את הידיים שלנו... אל תשכח שבידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש... והקב"ה יכול תמיד לעשות מה שהוא רוצה... אצל הקב"ה אף פעם הבחירות לא מסתיימות... הוא תמיד נשאר כל יכול...

ועוד מידע מאוד חשוב שצריך לדעת אותו: אם ח"ו תהיה לנו שנה לא פשוטה מול מערכת השלטון... אל תשכח שיש לנו יתרון שקוראים לו **ציבור!!!** וביחס לציבור לא קיים הגזר דין של ראש השנה ויו"כ... יש על הנושא הזה סוגיה שלימה במסכת ר"ה... שיוצא ממנה למעשה שאין הפרגוד ננעל בפני הציבור... כך שביחס לעתיד הציבורי של השנה הקרובה... אף פעם לא מאוחר... אף פעם אין תוצאות סופיות... כי מתי שרק נרצה... גם באמצע השנה... אם יהיו בעיות תמיד יהיה אפשר לעשות עצרת... לצעוק לקב"ה והוא יענה אותנו...

אבל בייחס ליחיד??? כאן אתה באמת לקראת תוצאות סופיות של בחירות!!! אם חס ושלום בר"ה נגזר משהו על היחיד... **זהו!!! אי אפשר להזיז משהו במשך השנה!!!** לבטל גזירה על היחיד זה מאוד מאוד מסוכן... זה סוג ועדת חריגים כזו מסובכת שמי שלומד את הגמ' בר"ה... הגמ' שם כמעט ולא נותנת סיכוי ואופציה לשינוי מצב... (הכל"ס... יש תמיד אופציות... אבל זה ממש ממש לא פשוט... צריך פה קשורים מיוחדים) כך ש-ידידי היקר: אם יש לך קצת שכל בקדקדך... תשאיר את השיקולים הציבוריים בצד... כי הם ממש לא קריטיים לנו עכשיו... כעת אין על הציבור בחירות מכריעות... **אבל אתה???** **מה איתך???** מה עם החיים שלך ואיך יראה השטייגן שלך בשנה הקרובה? **זה קריטי!!!** בימים הקרובים יוגשו התוצאות הסופיות ואף אחד לא יוכל להזיז אותם במשך השנה!!! תדע את זה... אל תשכח... הרבה הרבה דברים טובים היית רוצה שיקרו לך בשנה הקרובה!! אז קדימה... כעת זה הזמן... בראש השנה יצא יוסף מבור בית האסורים... לכל אחד מאיתנו יש את הבור בית האסורים שלו... לכל אחד מאיתנו יש את היאוש וההשלמה האישית שלו מול כל מיני משאלות לב שהוא כבר התייאש מלשאוף להם... וראש השנה זה היום היחיד שבו פתאום הכל פתוח!! אין שאיפה ואין משאלת לב שהיא לא ריאליטת... כי הכל נהיה פתוח... לגמרי לגמרי...

שום דבר כבר לא בטוח שכן... וממילא גם שום דבר לא בטוח שלא... הכל נפיץ!!!!

בשורה תחתונה ראש השנה זה יום שמפחיד אותנו... **למה???** כי כל הדברים הלא טובים שקרו בשנה האחרונה... זה נגזר בראש השנה... לכן זה מפחיד... רגע... אבל באותה מידה... גם כל הדברים ה**הכן טובים** שקרו השנה... והרי קרו!!! קרו הרבה דברים טובים... גם הדברים הטובים נגזרו בראש השנה... אז למה אתה זוכר רק לפחד ולא לשמוח לקראת היום הזה??? **התשובה פשוטה מאוד:** אנחנו בטבע שלנו טיפוסים פסימיים!!! אם יש לי כבר משהו טוב בידים... מאוד קל לי להיכנס לחרדות ולפחדים שזה יאבד לי... (וממילא אם זה חלילה קורה... זה כבר בגדר "פחד פחדתי ויאתיני..." מבחינתי זה כבר קרה מהרגע הראשון... כי מהרגע הראשון כבר פחדתי שזה יקרה... משפט עמוק!! תחזור עליו!!) אבל אם **אין לי** משהו בידים... אז להתחיל לפתח דמיונות ושאיות מנותקות מהמציאות שכן יהיה לי ככה ככה... **בזה אנחנו חלשים מאוד!!!** אנחנו מאוד טובים ב"לירא מפחד פתאום!!! אנחנו רגילים לפחד ממצבי חירום וקטסטרופה שלא תבא... אבל לדמיין באותה מידה בישועה שפתאום תבא בעזה"ש... ופתאום ה' ימלא משאלות לבי לטובה לאחר שנים שאני משתוקק וכוסף לאיזה משאלת לב... בנקודה הזו אנחנו חלשים...

זו הסיבה שראש השנה הוא תמיד ישאר יום מפחיד אצלנו!!! כי לפחד מ"מי יתייסר..." מזה אנחנו מפחדים מאוד... אבל לקוות באותה מידה ל"מי ישלוו" זה לא מתחיל להיכנס לנו לאוזניים... כן... ר' ייד: אני רוצה לטלטל אותך: אתה מאמין שיכול להיות שלאחר כ"כ הרבה שנים שאין לך שלווה נפש פנימית... אתה לא מרוצה ולא מוצא את עצמך... אתה מאמין שבראש השנה הזה פתאום הקב"ה ידפוק על השלחן ו... והנה... אתה פתאום תקבל מלא חופניים סיעתא דשמיא וסיפוק פנימי?? תאמין בזה!! בדיקו כמו שאתה מאמין שמי יודע איזה תיק יכול ליפול עליך השנה!!!! כולנו מפחדים מ"מי יעני..." כן... כולנו יודעים טוב מאוד איך אפשר תוך רגע להיפך להיות עני... ואם זה עלול להיגזר בר"ה אז זה פחד פחדים... אבל רגע... אל תשכח שגם "מי יעשר..." האם אתה קולט שבראש השנה יכול להיגזר שאתה... שכל היום מתרוצץ אחרי הלוואות... שפתאום אתה תעשר?? כן... זה יכול לקרות בראש השנה!!! כן... כל הדברים הטובים שקראו השנה נגזרו בראש השנה... גם... גם הדברים הלא טובים... אבל אל תשכח את הדברים הטובים!!! אל תשכח שכל דבר טוב שהיית רוצה שיקרה השנה זה עכשיו!!! קום!!! תתפלל!! תאמין לרבש"ע שהוא יכול לעשות את זה... וזה יקרה!!! יש הרבה הרבה יהודים שנפקדו ונושעו ביום הזה... קום... מה לך נרדם...

66

מה בין השופר של זכרונות לשופר של שופרות?

בתפילות ראש השנה אנחנו רואים שיש איזשהו קשר מסתורי בין הר המוריה להר סיני!!! בזכרונות אנחנו עסוקים בהר המוריה... אנחנו תוקעים בשופר בגלל אותו איל שנאחז בסבך במעמד העקדה שהיה בהר המוריה... ואז! אחרי זכרונות... אנחנו עוברים לשופרות... מה זה שופרות??? אנחנו עוברים כעת להר אחר!!! הר סיני!! וגם בהר הזה אנחנו פוגשים את השופר... אבל הפעם השופר הזה הולך וחזק מאוד... והשאלה הנשאלת: **מה באמת הקשר בין הר סיני להר המוריה???**

אז לא תאמיני!!! יש מדרש מבהיל!!! המדרש שוחר טוב על התהילים שכתוב שם: ש... שמה זה הר סיני??? מה מיוחד בהר סיני?? מאיפה ההר הזה צץ פתאום במתן תורה??? אומר המדרש: לא פחות ולא יותר!!! שהר סיני הוא ה"הפרשת חלה" של הר המוריה!!!

כלומר: הר המוריה לצורך העניין נהיה כמו עיסה... שהיה צריך להפריש ממנה חלה... וכשהגיע מעמד הר סיני הקב"ה פשוט קרץ והפריש חלקיק הר מהר המוריה בתור הפרשת חלה ו... וכביכול אמר: **הרי זו חלה**... והנה הר סיני!!! (מעניין למדוד את הממדים והקוטר של הר סיני האם הוא אחד חלקי 24 או 48 בהר המוריה) כלומר: הר סיני זה לא מה שחשבת... זה לא עוד איזה הר עניו ושכוח שזרוק בחצי סיני... **לא! זה חלק מהר המוריה!!!** ולא סתם הר המוריה... אלא הוא ההפרשת חלה של הר המוריה... עד כאן ברור?? כעת צריך להבין: **מה הפשט בזה???**

העניין הוא ככה: אברהם אבינו היה הראשון! הוא הפריש **תרומה גדולה!!!** הוא הקריב את בנו יחידו לקב"ה... ראשית דגונו!!! ראשית תבואתו! אחריו הגיע יצחק אבינו והפריש מעשר ראשון... ואח"כ יעקב אבינו הגיע לאותו מקום וגם הוא הפריש מעשר שני... (הוא היחיד שעליו נאמר הבאת מקום שהוא חזר לאותו מקום עם המעשר...) ועכשיו! אחר שאתה אברהם יצחק ויעקב הפרישו תרומות ומעשרות... כעת מה שנשאר זה הפרשת חלה. דא עקא!!! שכידוע... הפרשת חלה אי אפשר פתאום לקום ולעשות... צריך קודם **שתהיה עיסה!!!** כל המחייב של הפרשת חלה זה השלב של העיסה... כל זמן שאין עיסה אין פה שום חיוב... (כן... יש הרבה אמהות בישראל שקונות קמח בחנות ולא מפרישות ממנו תרומות ומעשרות... למה?? כי סומכים על הבד"ץ שהפריש... אבל כשהם עושות עיסה... כאן פתאום כולם מבינות שצריכים להפריש חלה... מה קרה?? למה את זה בד"ץ לא עשו?? אם בד"ץ ידעו להפריש תרומות ומעשרות... אז שיפרישו גם חלה? **מה התשובה???** כי חיוב הפרשת חלה **מתחיל** רק כשיש פה עיסה!!! ולכן את זה ודאי בד"ץ לא יכולים לעשות... כי זה שלב שהגיע רק עכשיו...) האבות הקדושים יכלו להפריש תרומה... מעשר ראשון... מעשר שני... אבל בשביל להפריש חלה??? **כאן צריך לחכות שתהיה עיסה!!!** (כאן מתחיל תהליך של דש זורה בורר טוחן ומרקד ולש... ועכשיו! אחרי הלישה מגיע חיוב חלה...)

התכלית של העולם זה שיהיה חיבור גמור בין שמים לארץ!!! שהשמים וארץ יהיו כמו עיסה... שלא יהיה פירור אחד של ארץ שאין בו שמים... שלא יהיה פינה אחת בעולם... שהקב"ה כביכול לא נמצא בה...

זה העבודה שנדרשת מאיתנו במעמד הר סיני... ליצור את העיסה הזו... ויאתנו ככל לעבדך... ויגידו באיים צדקך... אתה יודע מה זה איה?? אי זה פירור של קמח שנשאר שם למטה בקדירה... שעדיין לא התערבב טוב עם המים... ואנחנו צריכים לדאוג שלא ישאר אפילו פירור אחד כזה!!! שלא יהיה פינה ולא יהיה פעול שלא ידע שאתה פעלתו... שלא יהיה יצור שלא ידע שאתה יצרתו... ובינינו... עזוב אי... עזוב פעול... עזוב יצור... בא נדבר על עצמנו... שלא יהיה פינה אחת בחיים שלי ש... רבש"ע... כאן אין כניסה... זו העבודה שלנו!! זו העיסה שאנחנו צריכים לייצר!!!

ואורך זמן ליצור כזו עיסה... עברו מאתיים ועשר שנים של גלות מצרים עד שעם ישראל היו ראויים לקבל את התורה... ליצור את העיסה הזו... והנה הגיע הרגע הגדול... הגיע הרגע של מתן תורה!! ואכן הקב"ה מרכין שמי שמים ומציען תחת ההר... מה פירוש?? הקב"ה מחבר לראשונה שמים וארץ... מוריד את השמים עד הארץ...

הנה... כעת לראשונה יש פה עיסה!!! יש פה לראשונה חיבור מוחלט בעין שמים וארץ... ככה?? יש פה עיסה דביקה...?? **כעת הגיע הזמן להפריש חלה!!!** כעת הקב"ה קורץ חלקיק הר מהר המוריה... והקב"ה מכריז ואומר: **והרי זו חלה!!!** הנה הר סיני... השמרו לכם עלות בהר ונגוע בקצהו... זו חלה!!!! ההר הזה הוא תרומה...

זה הקשר המסתורי בין הר המוריה לבין הר סיני!!!

הר המוריה הוא תחילת **העיסה!!!** והר סיני הוא **החלה!!!**

לפני כך וכך שנים עמד אברהם אבינו והפריש תרומה... אח"כ הגיע יצחק והפריש מעשר ראשון... אחריו הגיע יעקב אבינו והפריש מעשר שני... והנה אתם עם ישראל!!! אתם זכיתם להפריש חלה!!!

אתם זכיתם להגיע לשלימות הגדולה ביותר!! ליחוד ה' המושלם!!!

לחבר שמים וארץ... וליצור עיסה גמורה!!! מלא כל הארץ כבודו...

בהר המוריה נשפך הרבה דם!!! אמנם בסוף זה לא היה דם אדום... אבל הרבה דם נפש נשפך שם... הלב של אברהם אבינו נשפך שם כמים... במחזה מזעזע שעומד האב וכמעט שוחט את בנו... **זה מחזה ששייך להר המוריה!!!** בהר המוריה זה שלב שעדיין אין חיבור בין שמים לארץ!! ולכן בהר המוריה זה השלב שאם אתה רוצה לעשות למענו יתברך... אז אין ברירה!!! תקח את הבן שלך ותשחוט אותו... אי אפשר לעבוד את ה' בחיים!!! רק **במוות!!!** כי בשלב זה השמים וארץ הם סתירה... תחליט: או שמים או ארץ... ככה זה בשלב של הר המוריה... אבל ברגע שעם ישראל כבר עברו בכור ברזל והגיעו למעמד הר סיני... כאן כבר נהייתה עיסה... כבר נהיה חיבור בין שמים לארץ... כעת בשביל לעבוד את ה' כבר לא מוכרחים להישחט... לא צריך להיעקד... השמים והארץ הם כבר לא סתירה!!! לא צריך לבחור **בין**

הם!!!

הר סיני הוא כבר הפרשת חלה!!! הוא כבר חיבור ועיסה בין שמים לארץ. אתה כבר יכול לעמוד **למרגלות** הר סיני ולקבל מלכות שמים **בארץ!**

בראש השנה יש שני שלבים... יש שלב של **זכרונות** ושלב של **שופרות!!!**

בזכרונות אנחנו ממריאים ומטפסים לפסגת הר המוריה... אנחנו מקבלים על עצמנו עול מלכות שמים כמו אברהם אבינו בשעתו... כמו אבותנו במשך כל הדורות שמסרו את נפשם ונהרגו על קדושת ה'...

אבל אחרי זכרונות מגיע שופרות!!! אנחנו עוזבים את הר המוריה... וכעת הולכים להר סיני... בעצם סליחה... לא עוזבים... את הר המוריה אף פעם לא עוזבים... רק מה?? **משדרגים אותנו!!!** אנחנו לוקחים חלקיק מהר המוריה... ועושים ממנה הפרשת חלה... אנחנו הולכים להר סיני ששם נעשה החיבור המוחלט בין שמים לארץ... וכעת!!! כעת נעשית ההמלכה האמיתית... אני מקבל על עצמי להמליך אותך ית'... איפה?? **פה!!! בארץ!!! למרגלות הר סיני!!!**

אברהם אבינו היה צריך **לטפס גבוה גבוה** עד פסגת הר המוריה... כי אז בשביל לעבוד את ה' הוא היה צריך **לשחוט** את יצחק... כאן צריך לטפס... **להתנתק מהארץ** ולעלות ולהיעלות **לשמים**... אבל היום?? שניתנה תורה ונהיה חיבור בין שמים לארץ... כעת אני יכול לעמוד **למרגלות** הר סיני ולקבל את התורה... הארץ גם מתקדשת!!! אפשר להמליך את הקב"ה גם מהארץ... ולא רק בשמים... אפשר גם לחיות על קידוש ה' ולא רק למות!!! ואכן בתוך כדי מעמד הר סיני... עם ישראל מקבלים את הציווי מזבח **אדמה** תעשה לי... כן... כאן במעמד הזה הקב"ה כבר מסמן לנו: אתם עוד תחזרו בחזרה לאותו הר המוריה... אבל זה כבר יהיה הר המוריה אחר!!! העבודת ה' שם כבר לא תהיה בשמים... אלא בארץ!!! מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו... את מי?? את יצחק?? חס ושלום!! את עולותיך ואת שלמך את צאנך ואת בקריך...

את שני השלבים האלו אנחנו צריכים לעבור בראש השנה!!!

אחרי מלכויות אנחנו מתחילים עם זכרונות!!! אנחנו צריכים לזכור ולתבוע מעצמנו את הר המוריה המקורי!! לדעת ולזכור שצריך להמליך את הקב"ה גם במסירות נפש גמורה!! כאברהם אבינו בשעתו... צריך שהמזגם הזה יעמוד לנו מול העיניים... לכל הפחות בתורת זכרונות!!! שנזכור שקיימת דרישה כזו!! ויש לנו מודל לחיקוי...

אבל אחרי... אחרי שאנחנו ממליכים את הקב"ה את הזכרונות האלו... כעת ניגשים להמלכה בפרקטיקה... כעת ניגשים לשופר של הר סיני...

אפשר... כי הוא הרבה יותר חזק מאיתנו... אין לנו ברירה... אלא לעזוב את החמור!! להתנתק כמה שיותר מהחמור הזה!! לכל אחד מאיתנו יש את הניתוק הפרטי והאישי שהוא יכול לעשות מכל חשיפה או תחום שלא נוגע אלינו... כל אחד ברמתו הרוחנית... מאוד מאוד קשה בדור שלנו לתת הגדרה כוללת... יש אחד שהוא יכול לתבוע מעצמו להתנתק לגמרי לגמרי מכל זיקה לרשת האלחוטית... ויש אחד שאדרבה... אסור לו לקבל כזו קבלה!! כי הסיטואציה והנתונים שלו הם אחרים... והוא דווקא צריך לתבוע מעצמו גישה מסוננת כדי להשתמש עם זה לשליחות שלו בעולם... ומאיך להיות כל הזמן עם יד על הדופק שלא להיסחף למה שלא נוגע אלינו... (עייני במאמר דף 2 שהאפשרויות שהקב"ה העמיד לפנינו היום... הם לא תמיד רק ניסיון... אלא בין הייתר הם גם דרישה והזמנה ממנו יתברך לזריזות והספק יותר גדול בדורנו... אדם שיתעקש לא להחזיק פלאפון ויהיה לזה מחיר שהגמילות חסדים שהוא יכל לעשות נהיה מסורבל שבעתים... ותצאנה מזה הוא יספיק להועיל פחות מאם היה לו פלאפון... יתכן שהוא יצטרך למסור על זה דין וחשבון... הקב"ה נתן לך כלים איך להספיק לעשות הרבה יותר מצוות... אז איך לא השתמשת בכלים האלו?? ומאיך!! מצד שני יוכל אותו אדם לטעון: שאדרבה... אם היה לי פלאפון הייתי מספיק הרבה פחות... כי הפלאפון היה חושף אותי למושגים נוספים שהיו סוחטים ממני את כל הזמן... ומי כמונו מהנהנים בראשיתו ומסכימים איתו... עכ"פ צריך לדעת את שני הצדדים האלו!!!! ובסופו של דבר כל אחד צריך לעשות את השיקול שלו... וכאן יש אינספור רמות של סינון של כל אחד ברמתו היא ולפי התפקיד והשליחות שלו בעולם צריך לדעת מה הוא צריך וממה הוא יכול וצריך להתנתק... אם הקב"ה היה חושב שאנחנו תינוקים והוא לא היה סומך עלינו!! הקב"ה לא היה מעמיד אותנו בשטח המעורפל הזה... הוא היה משאיר אותנו מול הניסיונות הישנים והברורים של הטלוויזיה והוידאו... אבל אם הקב"ה הכניס אותנו בעל כרחנו לתוך הזוטו של ים הזה שקוראים לו רשת אלחוטית שלכל אחד יש הוראה שונה כיצד הוא צריך לנהוג... כנראה שהקב"ה סומך עלינו שאנחנו מספיק ילדים גדולים... שכל אחד יכיר את מקומו וידע איזה סינון ואיזה ניתוק הוא צריך לתבוע... מה שבטוח... צריך להפנים שיש לכל אחד מאיתנו עסק ומפגש אישי עם חמור שאנחנו צריכים להתנתק ממנו... ולרוץ ולהשיג את אברהם אבינו שהוא כבר מטפס במעלה הר המוריה עם יצחק בננו... רוץ... רוץ... שלא תאבד איתם קשר עין... רוץ מהר לפני שיתקע לפתע בשופר גדול... ואז כבר יהיה מאוחר להצטרף אלינו... אנחנו קרובים מתמיד לפסגת הר המוריה... קרובים מתמיד להופעת הקרן הימנית של האיל שבה הקב"ה יתקע בשופר גדול ה' צבקות יגן עליהם... כן תגן על עמך ישראל בשלומך..

במיוחד... ואני יודע שהקב"ה שונא את זה...) וכעת אני צריך לקבל החלטה לעזוב את החמור ולעלות יחד עם אברהם אבינו להר המוריה... כן... זה מסובך... זה קשה... גם האיל של העקידה היה מאוד מסובך בסבך עם עצמו... אף אחד לא חושב לרגע שעקידת יצחק זה מעמד משעשע... זה מעמד שאפילו מלאכי השרת היזלו דמעות...

אבל!!!! לא עוד!!!! אל דאגה בחור יקר... **לא תמיד זה יהיה כ"כ קשה**... כי אל תשכח!! שאחרי זכרונות!!! מגיע השלב של שופרות!!! שופרות זה כבר עולם אחר... בשופרות אין דם... בשופרות לא צריך לטפס גבוה... אדרבה... אתה עומד למרגלות הר סיני... וההר כולו מקושט בפרחים... אפילו לא צריך לטפס... ושם!!!! שם אתה מקבל עול מלכות שמים...

כן... בחור יקר... אחרי שאתה תפתח פתח כחודו של מחט... אחרי שאתה מצידך תסכים לעזוב את החמור עם כל הקושי הכרוך בכך... ולהצטרף לאברהם אבינו לטיפוס המייגע במעלות הר המוריה עם האש והמאכלת... אחרי שמצידך אתה תסכים להקריב למענו יתברך!! אחר כך מגיעה ההבטחה **הו' ישלם לך**!! אל תקרי ישלם לך אלא ישלימו לך! הקב"ה ישלים לך את היצר הרע שהוא לא ילחם בך מלחמת חורמה... יום יבא והקב"ה מחבר שמים וארץ... אתה לא תמיד תשאר קרוע כל הזמן בין שמים לארץ... תהיה רגוע... יום יבא ואתה תגיע לחוף שקט... ואז אתה תגלה שהקב"ה לא רצה לנתק אותך מהחמור... אלא שתהיה רוכב על החמור!!! שתשליט שמים על הארץ!!! אבל מה אפשר לעשות... בשביל להגיע לשלב הזה של השופרות!!! חייבים קודם כל לעבור דרך זכרונות!!! צריך קודם לעזוב את החמור... לעזוב את הארץ... להסכים לעלות ולטפס בהר המוריה ולהקריב את עצמך למענו יתברך... ורק אחר כך מגיעה אזעקת ההרגעה של הר סיני... ויהי קול השופר הולך וחזק מאוד!!!! שובו לכם לאהליכם... אתם יכולים לחיות כאן בעולם הזה... ולהיות אנשי קודש גם מכאן... על זה תתפלל בשופרות... אתה הבן עליה... שכבר עשית את הכברת דרך הראשונה... כבר עזבת... כבר נלחמת... ועדיין מידי פעם היצר הרע נכנס להסלמה נגדך... כאן המקום שלך... בשופרות לעוק לאבא שבשמים... אנא... תביא אותי למרגלות הר סיני... להתייצב על סלע יציבה בעבודת ה'... תשמור אותי ממלחמות עולם ותזכה אותי בעיתו ובזמנו לבנות בית נאמן ויציב לעבודתו ית'.

זו העבודה שלנו... בפרט בדור הזה... אנחנו בדורו של משיח שעליו נאמר: עני ורוכב על החמור!!!! משיח זה לא רק שם של אדם אלא שם של הנהגה... (דורו של משיח...) העבודה שלנו זה להיות רוכב על החמור!! להיות המנהיג של החמור!!! לשלוט על החומריות שלנו!!!

ובשביל זה גלגלה ההשגחה העליונה ואנחנו מוצפים בכ"כ הרבה חמורים וחומריות... כלשונו של רב יוסף שם בגמ' שבאחרית הימים אנחנו נשב בצלו של גללי החמור של המשיח... אנחנו כבר לא נמצאים בחומריות של דורו של משיח... אלא טובעים בבוץ של הגללים של החומריות של החומריות של דורו של משיח... ומשם אנחנו צריכים לרכוב על החמור!!! לשלוט על החמור!!! ולשלוט על החמור הזה אי

לא!!! לא בשמים!! אל תמליכו בשמים!! אלא מאי?? **שפרו** מעשיכם!!!

הכל ברור... הכל נגיש... קרוב אליך הדבר מאוד בפיך ובלבבך לעשות... אל תחשוב שזה בשמים... אל תחשוב שמדובר בעקידת יצחק... בסה"כ לעמוד למרגלות הר סיני **ולשפר!!!!** לשפר את המעשים!!!

הקב"ה כאן... בתוך חיי החומר... כל מה שנדרש מאיתנו זה להפריש חלה ולקדש את עצמנו במותר לנו... קצת... הפרשת חלה...

עד כאן מושגים קצת מופשטים... קצת נתרגם אותם לעולם המעשה...

אצלנו עבודת ה' נראית **כמו הר המוריה!!!** בהר המוריה אברהם אבינו אומר לישמעאל ואליעזר שבו לכם פה עם החמור... ואני והנער נלכה עד כה... יש קומה של הבית מדרש ויש קומה של הפנימיה!!! בקומה של הבית מדרש... שם אל תשאל... שם יש עקידת יצחק... שם יש תקיעת שופר... אבל במקביל בפנימיה...?? שם למטה ישמעאל יושב עם החמור ועם המכשיר ועם כל החומריות של העולם... זה מצב של הר המוריה!! **זה שלב של נתק!!! נתק בין שמים לארץ!!!** רבש"ע: אני מוכן לשבת וללמוד... מוכן לתפוס חיזוק... לעשות שטייגן בשנה הקרובה... **אבל אל תגיע לי בחמור!!!** לכל אחד מאיתנו יש את החמור והחומריות שלו... את הביבי הזה שאנא רבש"ע... **זה שלי!!! זה תשאיר לי!!! זה לא!!!**

יש לציין שהתכנית המקורית של אברהם הייתה לקחת גם את ישמעאל עם החמור שלו... ולרומם אותו ולהעלות אותו להר המוריה... **אבל למרבה האכזבה זה לא הלך!!!** אי אפשר להגיע עם החמור להר המוריה... אי אפשר לפסוח על שתי הסעיפים... ואז אברהם אבינו ראה שאין ברירה... הוא נאלץ להשאיר את ישמעאל... שישאר עם החמור שלו למטה... ואני והנער נלכה עד כה... רק מי שמוכן להתנתק מהחמור יכול להעלות ולהתעלות... **כן... כשממליכים את הקב"ה יש שלב של זכרונות!!!!** בשלב של הזכרונות אין כזה דבר לפסוח על שתי הסעיפים... אתה לא יכול לעשות שטייגן עם החמור... תחליט מה אתה בוחר... האם אתה בוחר להעלות עם אברהם אבינו או להישאר עם ישמעאל והחמור... **תחליט!!!!** **זו העבודה של זכרונות!!** בחור יקר: כשתעמוד בראש השנה בתפילת מוסף... כשתגיע לזכרונות!!!! כאן תעמיד לנגד עיניך את נהרות הדם שאבותינו שפכו והקיזו למען שמו יתברך.. ותקבל החלטה: אני גם מוכן להקיז דם!!! אני גם מוכן לשחוט!!! ממני לא מבקשים לשחוט את יצחק... (את זה הקב"ה ביקש מאברהם... לא ממני...) אבל הקב"ה כן מבקש ממני לעזוב את החמור!!! אני צריך לשחוט את ההתמכרות הזו שיש לי... את החמור הזה שמרחיק אותי ממנו יתברך... כל אחד והחמור האישי שלו... לכל אחד מאיתנו יש את הניסיון הנקודתי שלו שאני יודע שזה מנוגד לרצונו יתברך!!! שאני יודע שהקב"ה לא אוהב את זה! (אם זה חשיפה לתכנים מסוימים... אם זה תברים מסוימים... אם זה מעשים והתנהגויות מסוימות שאני לא צריך לנחש

חבורת "אצבע צרדא..." הנה מטתו של כה"ג ששים גיבורים סביב לה...

קוראים לי מוטי כץ... אני כהן... וזו כבר השנה השלישית ברציפות שאני זוכה להיבחר להיות אחד מהחבורה הקדושה ד"אצבע צרדא...!! זה לא פשוט להיות בחבורה הזו... לא כל אחד זוכה להיות בחבורה הזו... מדובר בסה"כ בשישים בחורים כהנים בני עליה... והם נבחרים כמו פינגבטה... אחד אחד... תבין: מי לא היה רוצה לזכות להיכנס לבילי יום כיפור ללשכת פרהדרין ולזכות לשהות במחיצתו של הכהן גדול במשך כל הלילה הקדוש של יום הכיפורים!!!! ולא סתם לשהות במחיצתו... אלא עוד לשמור עליו...

כן... זה לא צחוק!!! זה לא פשוט בכלל!!! בלילה הזה- ליל יום הכיפורים... הכה"ג הוא המבוקש מספר אחד של כוחות החיצוניים!!! כל התותחים מכוונים עליו... כל המחשבות זרות וכל ההרהורים רעים מחכים לליל יום כיפור ומנסים להידיחך בכל הכח לתוך הלב הטהור של הכה"ג... ובשביל זה הכה"ג בליל יום כיפור צריך מערכת אבטחה מיומנת במיוחד!!! מטתו של הכה"ג צריכה ששים גיבורים סביב לה מגיבורי ישראל!!! ולא סתם גיבורים... אלא אחוזי חרב מלומדי מלחמה... ולא סתם חרב... אלא איש חרבו על ירכו... זה חיילים קרביים מאומנים... כאלו שבמשך השנה יש להם הרבה הרבה מלחמות מול היצר הרע בענייני קדושה... והם כבר מלומדי מלחמה בתחום הזה... ו... והם מיומנים בלהציב חרב על ירך ולהישמר עד כמה שהם יכולים מנפילות בענייני קדושה... הכהן גדול צריך אותנו!!!! הוא צריך את המיומנות ואת הקרבות שאנחנו צוברים במשך השנה!!! ולא פשוט לגייס ששים גיבורים כאלו!!! כי אין... אין הרבה כאלו...

כן... לא אלמן ישראל... יש הרבה בחורים בני עליה קדושים שיושבים ולומדים בקדושה ובטהרה... ובעזרה"ש עוד נראה אותם בשמחת בית השואבה ורקדים יחד עם החסידים ואנשי מעשה... כולנו נבה את אזננו לשמוע אותם שרים: "אשרי ילדותינו שלא ביישה את זקנותינו... אבל עם כל הכבוד להם... בליל יום כיפור הם לא יכולים לעזור לכהן גדול... סו"ס הם לא מלומדי חרב!!!! להיות מלומד חרב צריך לא עליכם להיות בחזית... ומי שכבר נמצא בחזית... כאן הוא כבר צריך המון המון רחמי שמים לצאת משם בשלום... (אוי ואבוי לך בן עליה אם תקנא בנו... אבוי לך אם תרצה להחליף איתנו... אין לך מושג איזה קרובת אנוח עוברים... אל תקנא בנו... אבל במקביל תדע להעריך אותנו... תדע שיש דברים שאצלך זה מובן מאליה ואצלנו זה סגיע עם חרות דם...) אז מי שכבר נמצא בחזית ובכל זאת יודע לתמוך ב"שבע יפול צדיק וקם..." לדעת לתמוך בין ה"וימאן" של יוסף שלפני הנפילה לבין ה"תשובה" של יהודה שלאחר הנפילה... זה לא פשוט!!!! כמה כהנים כאלו כבר יש???

ואני!!!! מוטי כץ... זכיתי להיות אחד משישים הגיבורים האלו... אל תשאל אותי איך יודעים שאני כזה... בביהמ"ק אין מקום לכאלו שאלות "מאיפה יודעים..." אם הכה"ג יודע בימים אלו להצביע ברוח הקודש על יהודי אחד שלא ישלים את שנתו והוא מבקש ממנו שיתנדב להיות האישי עיתי שיקח את השעיר לעזאזל... אם את זה הכה"ג רואה ברוח קדשו... אז אל תתפלל שהוא רואה עוד כמה דברים ש... שקצת יותר קל לראות אותם... (הרבה יותר קל לראות את הנו הדולק על ראשו של נוטר ברית עד השמים... מאשר לראות אדם שלא ישלים את שנתו...) עכ"פ אני ועוד חמישים ותשע בחורים כמוני... נבחרנו להיות חבורת ה"אצבע צרדא" של הכה"ג!!! תפקידנו לעמוד בליל יום כיפור ולשמור על הכה"ג ולהעסיק אותו בכל מיני דברים... העיקר שלא ירדם חס ושלום... כי... כי אין מה לעשות... זה היום הכי מסוכן של הכה"ג!!!!... מי כמוני יודעים... מי כמוני מכירים את ההתמודדויות של הכה"ג בלילה הזה... אצלנו ככה זה כל השנה... כל בחור ישיבה שיום אחד תפס את עצמו לידיים והתחיל לשבת ולעסוק תורה בביגעה הרי קי"ל ש"יקרה היא מפנינים..." הלימוד שלו יקר אצל הקב"ה עוד יותר מכה"ג שנכנס לפני ולפנים... וכתוצאה מזה!! דווקא מתוך החיזוק הגדול אותו בחור עובר לפעמים כל מיני התמודדויות לא פשוטות ומעידות מול החיצונים שהוא מאוד מאוד נחשב אצלם... עוד יותר מהכה"ג ביום כיפור... רק מה?? ביום יום זה לא נורא... כי בשביל זה בחור בן עליה יודע שהוא מסומן... והוא בשיא החזית... ומכילא הוא יודע שלא צריך לקחת לב את הנפילות... אז הלילה הייתה לי נפילה... בסדר... מחר ממשיכים הלאה... שבע יפול צדיק וקם... ככה זה אצלנו!!!! אצל המלומדי מלחמה... אבל אצל הכה"ג??? אצלו יש פה בעיה טכנית!!! ונו בעיה טכנית!!!! כי אנחנו נמצאים עכשיו בליל יום כיפור... ובליל יום כיפור אי אפשר לומר... טוב... מקסימום מחר!!! כי מחר זהו!! זה כבר לא יום כיפור... אם חס ושלוש קרתה נפילה בליל יום כיפור... אז אויס עבודת כהן גדול... אין עבודה... צריך לחפש כהן גדול אחר... זו הסיבה שכאן לשם שינוי הנושא מאוד רגיש!!! אי אפשר להיות מלומד מלחמה ב"שפע יפול צדיק וקם..." אנחנו חייבים להצליח לעבור את הלילה הזה בשלום... בלי שום פגם הכי קטן במחשבה...

זו הסיבה שאנחנו כאן!!! לצידו של הכה"ג במסירות ובנאמנות!!! אנחנו פה לא בגלל שמעולם לא היה לנו נפילות... אדרבה... ההיפך הגמור... דווקא בגלל שאנחנו מכירים את זה יותר מידי טוב... דווקא בגלל שאנחנו מסומנים עוד יותר מהכה"ג... ואנחנו מלומדי מלחמה עם נפילות... דווקא בגלל זה אנחנו פה בלילה הזה עם הכה"ג כדי להיות לצידו ברגעים של קושי... ולהצליח לעבור את הלילה הזה בלי נפילות...

עכ"פ יש לנו תפקיד מיוחד... לדאוג כל הזמן לממצב... שלא יהיה רגע אחד חדגוני ומעיף... שהכה"ג לרגע אחד לא ירדם... אז אנחנו שרים כמה ניגונים של התעוררות... אבל גם זה לא יותר מידי... כל שנה אנחנו דואגים לאיזה דרמה שתיוצר עקשן הלכתי... הנה... שנה שעברנו עשינו תרגיל... פתאום נשמעו צעקות ופאניקה... והכה"ג בירר מה קרה... אז הבאנו לו חתיכת בשר קודש!!! וסיפרנו לו שהבשר הזה הוא בשר שלמים שמישהו הקריב אתמול... ותפסו ישראל אחד ששכח... שני דברים הוא שכח!!! הוא שכח שהוא זר... והוא שכח שהלילה ליל יום כיפור... וכעת תפסו אותו שהוא אוכל את הבשר הזה... וביררו מה ההיסטוריה של הבשר הזה והתברר שהקרבת הזה בכלל היה פיגול... בקיצור: כעת השאלה כמה חטאות היהודי הזה חייב??? והתחילה דרמה שלימה... שהוא חייב חמש חטאות!!! ואשם מעילות... פרטים נוספים במסכת כריתות... עכ"פ הסיפור הזה העיר את כל העזרה... ועל הדרך הכה"ג כבר לא יכל יותר להירדם... יש פה גם כהן אחד שיועד לעשות קידה!!! קידה זה פעולה גופנית שדורשת מיומנות שמי שלא יודע לעשות נכון... הוא עלול לשבור את האגן... עכ"פ כעת יש לנו הפסקה קצרה של רבע שעה... כי הגיע חצות לילה!! והכה"ג כעת יצא לתרומת הדשן... (אם הכה"ג היה חלש... מישהו אחר היה יכול לעשות את זה... אבל ב"ה יש לכה"ג כח והוא יצא כעת לעבודת סילוק זו)... אנחנו נמצלים את הדקות האלו לשפוך שיה בעת רצון של חצות לילה בתוך העזרה... עד כה חצי לילה עבר בקלות... אז הוצרכנו אפילו פעם אחת להכות ולהשמיע קול באצבע צרדא... אבל ככה בשעה 2.30 בלילה... פתאום הכה"ג התחיל להתייעף... ופתאום היה נראה שהוא מנמנם... בבת אחת כולנו השמענו קול באצבע צרדא והכה"ג התעורר... למה דווקא להשמיע קול באצבע צרדא?? אפשר לשיר... לדבר... לצעוק... זה עושה הרבה יותר רעש מהאצבע צרדא??? נו... תגיד אתה למה... אצבעות קדושות ושמורות כאלו שנאמנות לרצון ה'!!! הקול שהאצבעות האלו משמיעות הוא קול קדוש כמו הקול של השופר... הקול הקדוש פורט הרבה יותר עמוקים... זה קול שמעורר מחשבות קדושות ומרחיק דברים לא רצויים...

"למען לא נבוש..." מושיגים בסיסיים בהלכה. כת ליצינים!!! אסור להיות "ליצין"

בקצרה ממש: הליצנות החמורה ביותר שעליה נאמר שכת ליצינים אינם מקבלים פני שכניה... החומרה הגדולה היא כך:

הקב"ה לפעמים רוצה לדבר עם בן אדם!!! כן... לגיטימי... כל אחד מאיתנו אמור להבין שלפעמים הקב"ה רוצה לשלוח לו מסרים מסוימים... והקב"ה רוצה שיהודי יהיה זמין!!!

מה שקורה בליצנות זה שליצן הוא חסום!!! יש לו מערכת בידור פנימית שאי אפשר לתפוס אותו לשיחה רצינית!!! זאת אומרת: אם הקב"ה ירצה להעביר לו מסר מסוים... אי אפשר!!!

הבן אדם לא מתקשר... איזה מסר שהקב"ה יעביר לו... הוא יקקרקע מצחוק... יעשה כמה בדיחות וימשיך הלאה...

מהסיבה הזו כת ליצינים זה אנשים שאין להם חלק לעולם הבא!!! כי אתה חייב להשאיר אי של רצינות באישיות שלך שיהיה לקב"ה אפשרות להעביר לך מסרים בעת הצורך...

זה הנושא!!!! כל אחד מאיתנו ולו הליצן והבדרן הגדול ביותר צריך בימים אלו לשבת עם עצמו ברגעים של רצינות ולפתוח קו עם הקב"ה... להסביר לקב"ה ובעיקר לעצמך מה קורה אם הקב"ה לא מרוצה ממשוהו והוא רוצה להעביר לך מסר... איך אתה רוצה שהוא יעשה את זה בלי להגיע ליסורים...

זו שאלה מאוד מהותית שכל חברמן זורם צריך לשאול את עצמו ולענות לעצמו על השאלה הזו!!!

תן לקב"ה דרך איך לתקשר איתך בלי מכות!!! זה הכל!!!

נקודה אחרת לגמרי... סו"ס אנחנו מתקרבים לעשרת ימי תשובה וצריך לפייס אחד את השני ולמחול... יש להעיר הערה חשובה:

היום יש מודעות גדולה לנושא של מחילה!!! צריך למחול... לסלוח... לוותר לשני... אבל צריך לדעת שלא כל הרוצה ליטול את השם יטול... אל תחשוב שזה כ"כ פשוט למחול...

אם מישהו באמת באמת העליב... לא בטוח שאתה מסוגל למחול... לפעמים זה יושב על יבלת רגישה שלא תמיד אפשר לדלג עליה... אתה יכול להגיד עד מחר שאתה מוחל... ואתה לא מסוגל... ובאן יש משימה הרבה יותר קשה ממחילה!!! ללכת ולדבר!!! אוי... כמה שזה קשה... כן... זה לנשום נשימה עמוקה... להסמיק כמה פעמים... וללכת לאותו חבר ולספר לו... תדע לך... אמרת לי ככה ועשית ככה וזה מאוד מאוד פגע ביי!!! הוא יצטרך איכשהו להתמודד עם הפצצה!!! הוא יצטרך לשכנע אותך שהוא לא יתכוון... אתה מצידך תהיה מעוניין להשתכנע... ואז תמחול לו מכל הלב!!! ואז... ברגע שתמחול לו באמת מכל הלב... אז כמוהו המעביר על מדותיו מעבירים לו על כל פשעיו... כעת באמת מוחלים לך על כל פשעך... אבל לשמור בלב... לדמיין שאתה מוחל... אוי ואבוי אם הקב"ה יעביר על פשעך כמו שאתה מדמיין שאתה מעביר על מדותיך... נא לקחת זאת לתשומת הלב... זה הפירוש המקורי של הפסוק הוכח תוכיח את עמיתך!! הפסוק מדבר על אדם שנעלב מחברו... והתורה מצוה אותו: לא תשנא את אחיך בלבבך... אל תשנא אותו בלבבך!! אל תשמור לו טינה בלב... אלא מאי??? הוכח תוכיח את עמיתך... לך תדבר איתו... תגיד לו למה עשית לי ככה וככה... ולא תישא עליו חטא... אם תעיר לו והוא יפייס אותך... אז וק... לא תישא עליו חטא... אבל אם אתה תשתוק ותדמיין שאתה לא שונא אותו בלבבך... אז... אז כן תשא עליו חטא... היית מאמין שהוכח תוכיח נאמר על פתיחות רגשית שכה חסרה לנו בדורות??? כן... להוכיח לא בטוח שיש מישהו בדורנו שראוי... אבל לדבר... להגיד מה טוב... זה תמיד אפשר...

געציל השמש עם העששית... אני מתגעגע אליך...

לפני כל חג יש לי ולכל יהודי רגש של השתוקקות וכמיהה וגעגועים להיות בבית המקדש... אם זה בערב פסח... אני משתוקק להיות בביהמ"ק ולהקריב קרבן פסח... ואם זה בערב שבועות או אפילו סתם באמצע הקיץ יש לי כיסופים לזכות להקריב ביכורים... ואם זה בערב יו"כ אז בכלל... לזכות להיות מהכהנים והעם העומדים בעזרה... ומי מדבר על חג הסוכות... לזכות להיות בבית המקדש בשמחת בית השואבה ובזקיפת ערבה ובניסוך המים... ככה זה בכל ערב חג... (ובשביל זה יש כאן מדור הלכה בקרב ממש למעשה שיה הנושא ס...)
אבלו! חוץ מחג אחד!!! יש חג אחד ויחיד- הלא הוא ראש השנה!!! שמשום מה בחג הזה משהו אחר גונב את ההצגה... כשמתקרב ראש השנה אין לי רגש במיוחד לבית המקדש... אבל כן יש לי רגש גדול למקום אחר לגמרי לגמרי... ולמישהו אחר לגמרי... תנחש למי??? אז לא נעים לי להגיד...

אבל ברגע שרק מתחילים אצלנו (האשכנזים) להגיד סליחות... כל כולי מתמלא ברגש וגעגועים וכמיהה ל... ל... למי??? **לגעציל השמש!!!**

כן... השמש של הבית כנסת הישן באיישישוק... אני מתגעגע אליו... אני חולם בערגה שהוא מגיע אלי עם העששית באמצע הלילה ודופק על דלת הצריף שלי ואומר בקולו הצרוד: שטייט אוף אין סליחות... ואז אני מתעורר... ורץ לבית הכנסת ומתיישב ליד חצקל העגלון ובערל הנפח... ואז מתחילים סליחות... ומאחורה בעזרת נשים עומדת שפרינצא והיא מתעלפת... או בעצם... אני אוותר לך... מצידי שלא תתעלף...

וככה לאט לאט האיר היום... ואז נשמע קול שקשוק העגלה של פייביש... לא איכפת לי על הדרך לשמוע על את העצוקת של זונדל שאיך שהוא צועק על השמש שנתן לו מקום פחות מכובד בבית הכנסת... אני מוכן גם לצורך העניין לעזור ליענקל העגלון להוציא את הסוסים מהביצה... **הכל אני מוכן רק תחזיר אותי לשם**... זה!!! זה מה שמושך אותי בימים אלו!!! למחוזות האלו מתנקזת הערגה שלי בימים שלפני ראש השנה... ולמרבה האבסורד... בימים אלו זה מושך אותי עוד יותר מבית המקדש...

ותמיד התחושות האלו היו מוזרות ל... עד ששמתי לב שאני לא בן יחיד... כולם ככה... כל הצעירים והתמונות של הימים הנוראים זה געציל השמש מבית הכנסת... כל ילד חוזר בימים אלו מהגן עם התמונה של השמש עם העששית... זה מאוד תופס אותנו... זה שואב אותנו... **וחשבתי על זה!!! ופתאום קלטתי את עומק העניין!!!**

בכל החגים אנחנו משתוקקים **לשוב לבית המקדש**... כן... פעם היינו זוכים לעלות ולראות ולהשתחוות בבית המקדש... ועכשיו שחסרונו את זה לא נותר לנו אלא להתרפק ולהתפלל ולקוות **לשוב** לבית המקדש...

אבל כעת... לקראת ימים הנוראים?? כשמתחילים ימי הסליחות??? כאן עיקר העבודה שלנו היא לאו דווקא לחזור לבית המקדש!!! אלא לחזור **לעצמנו!!!** לחזור לאני הזה שפעם היה אויבנו!!! אם ככה: מה הפלא שאני מתגעגע לגעציל השמש והעששית מאיישישוק... **שסוף שם הייתי!!!** בגלגול הקודם כשאני הייתי באיישישוק ואתה בבגדך... **שם היינו!!!** מה היינו??? לא יודע... אולי הייתי בערל השמש... או געציל הרפתן אולי אפילו הייתי ר' קלמן המלמד... **אבל הייתי!!!** מה שהייתי הייתי... המבט שלי היה ממוקד!!! הייתי מחובר לעצמי!!! אבל היום??? **היום אני לא!!! אני לא פה!!!** היום הסחרחורת של הנתונים והמהירות שכל דבר נעשה **לקחה לי את אני!!!** היום העעשית שלי נמצאת בתוך הפנס בפלאפון... גם השעון מעורר שלי בפלאפון... היום החברים שלי בפלאפון... ואני עצמי כל היום מדבר בפלאפון... ואני כבר לא מוצא את עצמי... היום לא נותר לי אלא לקחת את העששית של געציל השמש ולהסתובב ברחובות ולחפש... **האם מישהו מצא את עצמי??? אני מחפש את עצמי**... אני נאבדתי לעצמי...

מה הפלא שבימים אלו... ערב יום הדין... שכל אחד צריך **לחזור לעצמו**... מה הפלא שהגעגועים והערגה שלנו זה לחזור למבטו התם של געציל השמש... **בטח!!! זו כעת הסוגיה!!! אני צריך לשוב לעצמי!!!**

בימים אלו... ערב ראש השנה... לא יעזור לי שאני **אשוב לבית המקדש**... כי גם אם בית המקדש פתאום יבנה... ואני אבא לשם... **האם אתה לוקח בחשבון שבבית המקדש אין קליטה!!!** וגם אם יהיה קליטה... אסור ליכנס להר הבית עם פלאפון ובודאי לא עם מצלמה... (לא יכנס להר הבית במקלו ובמעולו וכו')... תאר לעצמך שאני מגיע לבית המקדש... ואי אפשר לדבר בפלאפון... אני כל הזמן אשאר בחוץ... ליד המטען... תאר לעצמך שבבית המקדש אי אפשר להסריט... אתה יודע מה זה לחוות חוויה בלי להוציא את האפיון ולצלם (למי שחי ככה)... **זה... זה לא זה!!!**

נו... אז תגיד לי... מה יעזור לי שיבנה בית המקדש??? אנחנו נשאר כל הזמן בחוץ... ליד העמדה של הסולררי??? **לפני שאני חוזר לבית המקדש!!! אני צריך לחזור לעצמי!!!**

וזה העבודה שלנו בימים אלו... מפני חטאינו גלינו **מעצמנו!!!** לא מארצנו!!! ונתרחקנו מעל **אישיותנו!!!** לא מעל אדמתנו... ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחריתך... **לא יכולים!!!** הראש לא נמצא... אנה ה'... **שניה לראש!!!** הראש שלנו נאבד... לחזור לנו הראש... מפני היד שנשתלחה במקדש... היד שלי כל הזמן מקישה לחזור לשוחות אחרונות אז על ענינוק חדש שנשלח לי... (ובא לי דבר על אלו שרצים מייל או גלישה מסוננת... אני מדגיש מסוננת!!! כי לא מסונן זה כבר בן אדם חוטא... אנחנו כעת לא מדברים על עבירות... אנתו מדברים על עצמנו... על אנשים היראים ושלמים שמפני חטאינו גלינו מ...)
 אוי... וקרוב פזורינו מבין הגויים... רבש"ע... תקרב את פיזור הנפש שלי... הנפש שלי מפוזרת... ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ... תכנס אותי... תחזיר אותי למבט הממוקד והברור של געציל השמש מאיישישוק שכעת אני ל"כ מתגעגע למבט הברור שלו... לשלוות נפש ולאוטנטיות הפשוטה שלו... די... אני לא עומד בקצב של הנתונים...

---עד כאן ערגה וגעגועים לדמותו המתרחקת של געציל השמש...

אבלו!!! כאן מגיע האבל הגדול!!! עם כל הכבוד לעששית של געציל השמש... עם כל הערגה הכ"כ מוצדקת שלי לחזור לחיים האמיתיים של העיירה היהודית... יש מישהו שמבין טוב מאוד על מה אני מדבר... יש מישהו שיוודע טוב מאוד כמה זה חסר לי... ובכל זאת הוא החליט אחרת... תנחש מי??? **הרבש"ע בכבודו ובעצמו!!!**

מה נעשה שאבא שבשמים רצה אותי דווקא בדור הזה...
 הקב"ה רצה שבלחיצת כפתור אחת אני אדליק את האור... ואני לא אצטרך לעמול חצי

שעה כדי להבעיר את כל המנורות נפש של ביהכנ"ס הקב"ה משום מה החליט לפטר את געציל השמש שהולך לאט מבית לבית... ובמקומו הוא סיפק לי שעון מעורר דיגיטלי בפלאפון... שבלחיצת כפתור אחת זה מעיר אותי בדיוק בשעה הנכונה!!! עם רטט... פלוס מנגינה... פלוס נודניק כל שלוש דקות... כך הקב"ה רצה... הקב"ה משום מה פיטר גם את יענקלה העגלון... הקב"ה רצה לזרז אותי שאני אגיע יותר מהר לכל מקום... שאני אסע עם רכבים, רכבות, ואוטובוסים שיסעו על מאה קמ"ש... מה... הקב"ה לא לקח בחשבון את הסחרחורת שזה יעשה לנפש שלי?? הקב"ה לא ידע שאני עתיד להתגעגע לאוטנטיות הזו??? **הקב"ה ידע**

ובכל זאת הוא החליט אחרת!!!
 ואם הוא החליט אחרת!!! **כנראה שהוא רוצה דווקא את זה!!!** הקב"ה לא רוצה שאני רק אתרפק על העבר... אלא הוא מזמין פה משהו בהווה... **קעת כל מה שנותר לי זה לשבת ולהתבונן:**

מה הקב"ה רצה בפיתוח הטכנולוגי המסחרר של הדור האחרון???
 למה הקב"ה בכל זאת רצה בקצב הסהרורי של החיים היום???

העניין הוא כך: אנחנו בערב שבת בין השמשות!!! בדקות האחרונות שלפני שבת הכל הולך **מהר!!!** הכל נעשה מהר... בחפזון... וכאן!!! במקום זה אנו נמצאים... יש טעות חריפה בהגדרה של המצב שלנו: יש הרבה שטוענים שבדור שלנו הכל נעשה **בקלות!!!** לא!!! לא זו הנקודה!!! אלא **הכל נעשה מהרה!!!**

הסיבה שגלגלה ההשגחה העליונה שהיום בלחיצת כפתור אחת אתה יכול להדליק את האור ולנסוע ולחזור ולהתקשר... הסיבה שהכל נעשה כ"כ בקלות... זה לא בשביל **להקל!!!** אלא **בשביל לזרז!!!**

יידן... שבת מגיעה... התיקון השלם מתקרב... והרבש"ע לא רוצה יותר לחכות... לא רוצה להתעכב שניה אחת אחרי פלג המנחה... הקב"ה כבר רוצה לקדם ולהאיץ את הגאולה... לכן אין ברירה... הקב"ה שלח לעולם האצה טכנולוגית אדירה... **לא בשביל להקל**... אלא בשביל **לזרז!!!** אתה יודע מאי נפקא מינה? אתה יודע מה הבדל בין להקל לזרז? **ההבדל הוא כך:** אם הטכנולוגיה של היום באה **להקל** לנו את החיים... פה אני עושה ווטו!!! לא!!! אני מוחה!!! הטכנולוגיה של היום באה לנו את החיים בגרוש... אנחנו רק שוחבים את החיים יותר קשה... הרבה יותר קשה לסחוב פלאפון עם חמש מאות אנשי קשר... מלסחוב טלפון הכי עתיקה ששוקל עשרים קילו... אז יש פה שיקול של הקלה!!! איך מוייחל... אני מוותר... אני מעדיף לחזור לאיישישוק ולגעציל ולבערל...

אז זהו שלא!!! זה לא שיקול של הקלה!!! **זה שיקול של זריזות!!!** הקב"ה **ממהר!!!** מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות... הקב"ה רוצה לזרז עניינים... והוא רוצה שאנחנו נשתף פעולה ונאיץ יחד איתו את העניינים... אין זמן היום לקצב של געציל השמש... כי עוד שניה שבת... וכעת צריך לחטוף... לחטוף כמה שיותר מצוות ולהספיק לעמוד בכמה שיותר הרבה ניסיונות... ממילא!!! **לשבת כל הזמן ולהתרפק על האוטנטיות של העיירה היהודית זה לא גישה נכונה!!!** צריך לקרא את המפה... לזהות מה הקב"ה רוצה בכל הגונגל שאנחנו חיים בו... לזהות שהבירה דולקת... ריצה טרופה... ממהרת... חותרת למשהו שמתקרב בצעדי ענק... כל מה שנותר לנו זה להתמקד בשליחות שלנו!!! ולהשתמש עם הכלים הזריזים שה' נתן לנו רק!!! ונתנו, רק בשביל להספיק עוד כבוד שמים... הקב"ה נתן לנו מכוונת כביסה, ומקרר, ותנור, ונורות חשמל... בשביל מה?? בשביל שיהיה לנו יותר זמן להשתעמם ולעשות מה שלא צריך?? לא!!! אלא בשביל שיהיה לנו יותר זמן להספיק לעשות את מה שגעציל השמש לא הספיק לעשות... כי בחצי שעה שהוא היה צריך לתקן את הפתילה ולהוסיף שמן לעששית... בחצי שעה הזו אני יכול להספיק עוד דף גמ'... ובשעתיים שהוא היה עושה סבב של גמילות חסדים לדרוש ולשלום של כמה נדכאים... אני עושה את זה ברבע שעה בכמה שיחות פלאפון... **והכי הכיני!!!** כמות הניסיונות שגעציל צבר בשנה תמימה שהוא יכל להיכשל בדברים לא טובים והוא עמד בניסיון בגבורה... הרי אני ואתה צוברים את הכמות הזו בשעות ספורות מידי יום!!! למה??? למה הקב"ה גלגל עלינו כאלו ניסיונות שכ"כ קל לנו ליפול??!

לא!!! זה טעות!!! זה לא עניין של קל!!! **זה עניין של מהרה!!!** הקב"ה ממהר... ולכן אין ברירה... הוא רוצה שאנחנו נספיק ביום אחד לעמוד בניסיון של יוסף הצדיק כמו שפייביש היה מספיק אולי בשנה תמימה... זה עניין של קצב!! זה עניין של זריזות!!!

--- געציל השמש... אני כבר לא מקנא בך... אני כבר לא מחפש לחזור לעיירה היהודית... אני כבר יותר לא אשתוקק ואכסוף לנקישה שלך על דלת ביתי באמצע הלילה להשכים לסליחות... **כי קלטתי את העניין!!!** קלטתי שהקב"ה רוצה אותי דווקא כאן!!! אבא שבשמים רוצה ממני הספקים בסדר גודל אחר לגמרי ממה שהוא דרש ממך... אתה געציל... כל בוקר בתפילת שמו"ע... התמודדת עם שתיים שלוש פרפרים שקפצו לך באמצע התפילה והפריעו לך להתרכז... אבל אני??? אתה יודע כמה פרפרים יש לי בתוך הראש בשמונה עשרה אחד?? שלא תדע!!! אז אם הקב"ה רוצה ממני מאתיים פרפרים... אז אני מסתער על המשימה בשמחה ועל כל פרפר שאני אדחוף לצד בשביל לפגוש את אבא שבשמים אני מזרז עניינים... אתה געציל... הקב"ה העסיק אותך בטרדות הפרנסה של עצמך!!!! ולא נתן לך כמעט דקה אחת לבזבז את הזמן במה שלא נוגע אליך... אבל לי... גם אם אני עובד קשה... יש לי ככככה שיחות שלא נענו... וככככה צינתוקים מכל מיני מחוזות... וככככה שמיילים שמגיעים... ולכולם אני איכשהו מוצא זמן!!!! אז מה אתה רוצה שאני אעשה- געציל... **שאני אקמא ברז? לא!!! אני לא אקמא ברז!!!**

אני אקרא את המפה... ואבין שהקב"ה מזמין ממני את זה!!! הקב"ה מתאוה לראות אותי מתמודד בתוך הסערה וחותר עם כל הכח להגיע אליו יתברך ולפגוש אותו אחרי כל הבלגן שמשותלל לי בראש כמחול שדים...
 אם זה מה שהקב"ה מזמין ממני!! כנראה שאני יכול לעשות את זה!!!
 אני אעשה את זה!!! אני אשוב לעצמי בזה יום הדין!!! אקבל על עצמי בכל עוז להשתמש עם הכלים הזריזים שהקב"ה נתן לנו רק בשביל להזרז ולעשות את רצונו במקסימום מציוי!!! אבל לא בשביל לאבד את אישיותי... ובעז"ה עוד בשנה זו נזכה לכניסת שבת... יום שכולו שבת...